

Finanslovsforslag og ved at tage samme under alvorlig Overvejelse kommer man uvilkaarlig til at spørge, om Befolkningen nu ogsaa kan bære alle de Skattebyrder, som ere nødvendige for at skaffe Balance. Det ser ogsaa ud til, at den højtærede Finansminister har været betænkelig ved Situationen, eftersom han har maattet ty til Midler, som i sin Tid ved en Dagsorden her i Tinget bleve betegnede som en Nødhjælp, nemlig en Forhøjelse af Spiritus-skatten. Det vil altsaa sige, at vi ere komne saa langt ud i det finansielle Uføre, at det sidste Middel maa anvendes for muligen at bringe Skibet paa ret Køl igen. I Fjor, da vi behandlede Finansloven her, tillod jeg mig at udtale, at for at naa Balance var der sikkert Brug for en Fordobling af Formue- og Indkomstskatten, hvortil den højtærede Finansminister den Gang gjorde Indvendinger. Men efter de Skattelovforslag, som nu foreligge, og dem, som i Fjor bleve vedtagne, forekommer det mig dog, at jeg havde Ret i det, jeg sagde. Thi foruden de i Fjor vedtagne Skattelove og de deraf flydende Indtægter vil der vistnok nu være Brug for ca. en Fordobling af Formue- og Indkomstskatten. Jeg skal for øvrigt straks udtale min Tilslutning til Princippet i det forelagte Lovforslag om en Formue- og Indkomstskat; men jeg kunde have ønsket, at man i højere Grad havde søgt Balance ad den Vej fremfor at tage sin Tilflugt til Nødhjælpen: Øl- og Brændevinsskatten. Befolkningen var forberedt paa, at en Formue- og Indkomstskat vilde komme, eftersom Talen jo altid forud for sidste Folke-tingsvalg lød paa, at de forøgede Skatter kun skulde komme til at paahvile den Del af Befolkningen, som havde godt Raad til at bære disse Byrder, nemlig dem, som havde de store Formuer og de store Indkomster. Det er nu ogsaa min Overbevisning, at det er det rigtigste at søge Dækning ad denne Vej. Thi foruden at Formue- og Indkomstskatten er den retfærdigste af de Skatter, vi i Øjeblikket have, virker denne direkte Skat tillige opdragende paa Befolkningen, saa der ikke som hidtil bliver raabt saa højt op om Gennemførelsen af Love, som ere af uproduktiv Karakter, saaledes som det f. Eks. skete i 1909, da vi behandlede Forsvarslovene, idet man maa gøre sig det klart, at de forøgede Byrder ville falde paa Befolkningen i Forhold til dens Formue og Indkomst; og ved det Modtryk, en saadan direkte Beskatning vil øve, fremmes Bor-

gernes Sparsommelighed i den offentlige Husholdning.

Der er flere Gange under denne Forhandling blevet udtalt, at Landmændene i økonomisk Henseende have det saa udmærket, og at Ordføreren for det moderate Venstre derfor sagtens kan sige, at vi have godt Raad til at bære de forhøjede Skattebyrder. Dertil vil jeg, som ogsaa kender noget til Landboforhold, sige, at jeg tror, at det nærmest maa være en Misforstaaelse, naar der er talt saa meget om Landbefolkningens store Skatteevne. Thi vel er det store Produktpriser, vi have i Øjeblikket, men Landbruget har ogsaa store Udgifter, og jeg er overbevist om, at det i høj Grad har knebet for mange Jordbrugere at svare de Skatter, som allerede ere dem paalagte. Man maa nemlig huske paa, at det er grumme faa Landbrug, der ikke ere prioriterede saa højt, som det har kunnet lade sig gøre til nogenlunde rimelige Renter, saa at Landboernes Nettoindtægt i Virkeligheden for manges Vedkommende er saare ringe; at de skulde have bedre økonomiske Kaar end andre næringsdrivende eller end Embedsmændene i Almindelighed, er efter min Mening kun Talemaader.

Hvad Øl- og Brændevinsskattens Forhøjelse angaar, ønsker jeg at udtale, at jeg anser en saadan Skatteforhøjelse som meget uheldig i en Tid, hvor der arbejdes af al Kraft for at naa det store Maal at faa Rusdrikkeriet helt afskaffet her i Landet, hvad der unægtelig vilde være til stor Velsignelse for vort Folk baade i sædelig og økonomisk Henseende. Men naar nu disse Spiritusafgifter forhøjes, bliver Staten interesseret i, at der drikkes saa meget som muligt, og naar saa endelig den Dag oprinder — og det haaber jeg ikke skal være ret længe —, da det er gaaet op for den største Del af det danske Folk, at det maa have en Ende med alt det Drikkeri, som aarlig ødelægger mange Mennesker, saa er Statens Interesse i Spiritusforbruget muligvis bleven saa stor, at man ikke af den Grund kan faa en Forbudslov mod Produktion og Indførsel af samt Handel med spirituøse Drikke vedtagen. Derfor synes jeg, at det nøje bør overvejes at søge Dækning for den resterende Del af Underskuddet paa Finansloven ved en større Forhøjelse af Formue- og Indkomstskat, saa at man derved kan undgaa at ty til Nødhjælpen: Spiritusskatteforhøjelsen. Og skulde det vise sig, at der ikke er Formuer og Indkomster tilstrækkelig store til, at